

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera, a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobkyně: **Lenka Havlíčková**, IČO: 86729179
sídlem Nerudova 836/6, 408 01 Rumburk

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Rumburku**
sídlem Františka Nohy 2, 408 01 Rumburk

v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v zahájení postupu k odstranění pochybností ve věci daňového přiznání za rok 2024, o návrhu žalobkyně na nařízení předběžného opatření,

takto:

- I. Návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření **se zamítá.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na nařízení předběžného opatření, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá toho, aby soud vyslovil, že zásah Finančního úřadu pro Ústecký kraj spočívající ve vydání výzvy k odstranění pochybností ze dne 10. 12. 2025, č. j. 2188824/25/2513-50523-501086, je nezákonný a současně žalovanému zakázal v zásahu pokračovat. Žalobkyně spolu se žalobou podala návrh na vydání předběžného opatření, kterým by soud žalovanému uložil povinnost zdržet se pokračování v postupu k odstranění pochybností ve věci daňového přiznání žalobkyně za zdaňovací období roku 2024, zahájeného výzvou ze dne 10. 12. 2025, č. j. 2188824/25/2513-50523-501086, a to až do pravomocného rozhodnutí soudu o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem.
2. Žalobkyně svůj návrh odůvodnila tím, že v důsledku postupu žalovaného jí hrozí vážná újma, neboť bude nucena předkládat rozsáhlé doklady k nekonkretizovaným pochybnostem, vysvětlovat správce daně nevymezené skutečnosti, otevírat podnikání, které je již předmětem soudního přezkumu za rok 2023 a reagovat na výzvy, které nemají zákonný základ. To pro ni představuje nepřiměřenou zátěž, která zasahuje do jejích práv, obchází probíhající soudní řízení týkající se zdaňovacího období roku 2023 a může vést k dalším nezákonným úkonům správce daně.
3. Žalovaný ve vyjádření k předmětnému návrhu na nařízení předběžného opatření uvedl, že s podaným návrhem nesouhlasí. Podotkl, že návrh je shodný s návrhem podaným ve věci vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 16 Af 9/2025, který soud zamítl. Měl tedy za to, že se u opakovaného (obsahově stejného) návrhu na předběžné opatření uplatní analogicky

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

negativní podmínka řízení, překážka věci pravomocně rozhodnuté. Dále konstatoval, že předběžné opatření je mimořádným institutem, jehož aplikace je podmíněna splněním podmínky hrozící vážné újmy. Žalovaný dále odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, a uvedl, že předběžné opatření může být vydáno za předpokladu, že navrhovatel osvědčí potřebu zatímně upravit poměry účastníků řízení odůvodněnou hrozbou vážné újmy, přičemž vážnou újmu budou zejména intenzivní zásahy do osobní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv, či do jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.

4. Žalovaný konstatoval, že jím vydaná výzva k odstranění pochybností o údajích v daňovém přiznání žalobkyně k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2024 je toliko aplikací jeho práva založeného zákonem, které vychází z předmětu jeho činnosti. Žalovaný popsal, že žalobkyně ve svém daňovém přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2024 tvrdí, že měla příjmy z podnikání. Správce daně ji proto vyzval, aby jí tvrzené příjmy z podnikání doložila, tzn. aktivoval její povinnost prokázat údaje jí tvrzené. Jde o údaj o výši příjmů z podnikatelské činnosti, který sama žalobkyně uvedla do daňového přiznání. Žalovaný vyjádřil nesouhlas s tím, že jeho požadavek na doložení předloženého tvrzení přináší žalobkyni nepřiměřenou zátěž spočívající v doložení jí tvrzeného údaje o výši vykazovaných příjmů z podnikatelské činnosti. Žalovaný proto navrhl, aby soud návrh žalobkyně na vydání předběžného opatření zamítl.
5. Podle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), platí, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.
6. Předběžné opatření podle § 38 s. ř. s. tak představuje univerzální nástroj prozatímní ochrany práv účastníků, který lze uplatnit ve všech řízeních vedených ve správním soudnictví (§ 4 s. ř. s.). Jedná se však o zcela mimořádný institut, který lze aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že mu hrozí vážná újma. Pro hrozbu vážné újmy je možno uložit takovou povinnost i třetí osobě, ovšem toliko za předpokladu, že to po ní lze spravedlivě žádat.
7. Soud prostudoval návrh žalobkyně a dospěl k závěru, že v daném případě nebyla naplněna podmínka objektivní existence vážné újmy, která reálně účastníkovi řízení hrozí v případě, že by po dobu řízení před soudem nebyly upraveny poměry tak, že bude účastníku řízení či třetí osobě uloženo něco konat, něčeho se zdržet nebo něco snášet.
8. Výklad pojmu vážná újma předestřel Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, jímž argumentoval žalovaný ve svém vyjádření. Konstatoval, že „[v]ážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě, že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.“ Zdejší soud zároveň zdůrazňuje, že rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím předběžné povahy, jehož účelem je zajistit, aby rozhodnutí ve věci samé mohlo mít reálně účinky na právní poměry účastníků

tím, že se dočasně zabránil intenzivním zásahům do jejich právní sféry (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 6 As 6/2017-75). Předběžné opatření lze také kdykoliv zrušit nebo změnit (tj. rozšířit či zúžit rozsah omezení, která byla povinnému účastníku uložena), změní-li se poměry (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). V posuzovaném případě nebyla závažnost újmy, která žalobkyni v důsledku namítaného postupu žalovaného hrozí a která by odůvodňovala nařízení předběžného opatření, žalobkyní řádně tvrzena, natož prokázána.

9. Žalobkyně totiž dle názoru soudu v podaném návrhu na nařízení předběžného opatření neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že pokud by předběžné opatření vydáno nebylo, mohla by jí vzniknout vážná újma ve smyslu již shora odkazovaného judikaturního výkladu. Žalobkyně v tomto ohledu uplatnila pouze zcela obecné tvrzení o tom, že postup správce daně pro ni představuje nepřiměřenou zátěž, která může vést k dalším nezákonným zásahům do práv žalobkyně a k faktickému obcházení soudního přezkumu. Svá tvrzení však žalobkyně nijak konkrétně nezdůvodnila ani ničím nedoložila.
10. Soud dospěl k závěru, že žalobkyně nesplnila zákonné podmínky pro nařízení navrhaného předběžného opatření, a tudíž návrh žalobkyně výrokem I. tohoto usnesení zamítl.
11. Výrokem II. usnesení soud žalobkyni zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobkyni) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na nařízení předběžného opatření je dle položky 5 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
12. Soudní poplatek je žalobkyně povinna uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1647000426**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** kasační stížnost přípustná.

Ústí nad Labem dne 9. dubna 2026

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.